

ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی

مینا محمدخان خیرآبادی* - کارشناس ارشد توسعه روستایی، کارشناس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی استان چهارمحال و بختیاری، شهرکرد، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۹ تیر ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش: ۲۷ شهریور ۱۴۰۳

چکیده

مقدمه: اقامتگاه‌های بوم‌گردی به عنوان یک شاخه متمایز و جذاب در صنعت گردشگری، توجه جهانی را به خود جلب کرده‌اند. این اماکن با ارائه تجربه‌های منحصر به فردی از زندگی روستایی و ارتباط مستقیم با محیط طبیعی، گردشگران را به خود جذب می‌کنند و امکاناتی را برای استراحت و بازیافت از زندگی شهری فراهم می‌کنند.

هدف پژوهش: هدف پژوهش حاضر، ارزیابی تأثیر اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر توسعه پایدار نواحی روستایی است. با توجه به اهمیت بوم‌گردی به‌عنوان یک فرصت برای توسعه پایدار و بهبود شرایط زندگی در مناطق روستایی، ارزیابی دقیق و جامع این اقامتگاه‌ها ضروری است. این پژوهش با بررسی عملکرد، اثرات اجتماعی و فرهنگی، تأثیرات محیط زیستی، و اقتصادی اقامتگاه‌های بوم‌گردی، به مقایسه و تحلیل اثربخشی آن‌ها در تحقق اهداف توسعه پایدار نواحی روستایی پرداخته است.

روش‌شناسی تحقیق: پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ روش توصیفی-تحلیلی است که از ابزار جمع‌آوری اطلاعات، اسنادی (کتابخانه‌ای) در بستر بهره‌گیری از مطالعات میدانی بهره برده است.

یافته‌ها و بحث: نتایج نشان داده است که این ارزیابی می‌تواند به ارائه بازخورد در مورد کیفیت خدمات ارائه شده توسط اقامتگاه‌های بوم‌گردی بپردازد. مواردی از جمله رفتار میزبانی، نظافت، امکانات موجود، غذا و سایر خدمات ارائه شده از جمله مواردی است که از طریق این ارزیابی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد.

نتایج: ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌تواند به تجزیه و تحلیل تجربه مسافران و نظرات آن‌ها در مورد امکانات، خدمات، محیط و تأثیرات اقامتگاه‌ها بر آنها کمک کند. این بازخورد می‌تواند به بهبود خدمات و تجربه مسافران در آینده کمک کند. ارزیابی می‌تواند به شناسایی تأثیرات اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر محیط زیست کمک کند و ارزیابی کند که آیا این اقامتگاه‌ها از منابع طبیعی محافظت می‌کنند یا خیر؟

کلیدواژه‌ها: اقامتگاه، نواحی روستایی، بوم‌گردی، اقامتگاه بوم‌گردی، ارزیابی.

مقدمه

اقامتگاه‌های بوم‌گردی به عنوان یک شاخه متمایز و جذاب در صنعت گردشگری، توجه جهانی را به خود جلب کرده‌اند. این اماکن با ارائه تجربه‌های منحصر به فردی از زندگی روستایی و ارتباط مستقیم با محیط طبیعی، گردشگران را به خود جذب می‌کنند و امکاناتی را برای استراحت و بازیافت از زندگی شهری فراهم می‌کنند. این نوع اقامت‌ها اغلب در نواحی روستایی و با استفاده از منابع محلی ساخته می‌شوند و در نتیجه، تأثیر عمیقی بر جوامع محلی و محیط زیست دارند. ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی از اهمیت بسیاری برخوردار است. این ارزیابی‌ها به وسیله‌ی ارزیابی عملکرد، اثرات اجتماعی و فرهنگی، تأثیرات محیط زیستی و اقتصادی این اقامتگاه‌ها صورت می‌پذیرد. علاوه بر این، این ارزیابی‌ها به جهت بهبود عملکرد و کیفیت خدمات ارائه شده، افزایش مشارکت محلی، حفظ فرهنگ و هویت محلی و حفظ محیط زیست صورت می‌گیرند.

مسئله اساسی درباره‌ی ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی، تأثیر این اماکن بر توسعه پایدار ا مناطق روستایی است. اقامتگاه‌های بوم‌گردی با ارائه فرصت‌های اقتصادی، حفظ فرهنگ و هویت محلی، حمایت از محیط زیست و افزایش توجه به توسعه اجتماعی، می‌توانند به توسعه پایدار و افزایش کیفیت زندگی در نواحی روستایی کمک کنند. اما برای اطمینان از اینکه این اقامتگاه‌ها به‌طور مؤثر در جهت توسعه پایدار عمل کنند، لازم است که به طور منظم و دقیق ارزیابی شوند. این ارزیابی‌ها باید شامل جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و محیط زیستی این اماکن باشد تا بتوان تأثیر واقعی آن‌ها را بر توسعه پایدار نواحی روستایی سنجید.

شاه ولی و باستانی (۱۴۰۱) در پژوهشی اصالت اقامتگاه‌های بوم‌گردی را مورد بررسی قرار داده‌اند. نتایج پژوهش مذکور نشان داد که ارایه اصالت به مخاطب باید فزاینده شود و به صورت مستمر ادامه داشته باشد. براساس مضامین استخراج شده، هر اقامتگاه بوم‌گردی باید اصالت مدنظر خود را در پنج فاز به مهمانش عرضه کند: اصالت پیش از ساخت، اصالت حین صحنه‌سازی المان‌های ذهنی، اصالت حین صحنه‌سازی المان‌های عینی، اصالت حین برقراری ارتباط، اصالت پس از رفتن مهمان. تلاش مالکان برای عرضه اصالت در اقامتگاه‌های بوم‌گردی باعث توسعه اقتصاد فرهنگ در جامعه خواهد شد. ضیایی و همکاران (۱۴۰۱) با روش تحلیل مضمون و با رویکرد قیاسی و روش توصیفی-استنتاجی مدل کسب و کار پایدار اقامتگاه‌های بوم‌گردی را بررسی کرده‌اند، داده مورد نیاز از طریق تحلیل محتوای مصاحبه با خبرگان تأمین شده است. براساس یافته‌های نگاشته شده در مدل کسب و کار پایدار اقامتگاه‌های بوم‌گردی پیشنهادی لازم است برای هر سه بعد اقتصاد، اجتماع و محیط زیست، یکپارچگی، جامعیت و اهمیت همزمان قائل شد تا از پایداری و بقای بلندمدت برخوردار گردند. نتایج پژوهش نشان داده است، پایداری کسب و کارهای نوین و اقامتگاه‌های بوم‌گردی در گرو اتخاذ سبب درآمدی متنوع و تلاش برای خلق ارزش در هر سه بعد اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی، محیط زیستی و به عبارتی توجه و اهمیت به سود، مردم و زمین است. ربکاؤ همکاران (۲۰۱۸) در بررسی نقش اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر توسعه پایدار گردشگری کشور کنیا به این نتیجه رسیده‌اند که اکولوژها با افزایش آگاهی جوامع محلی و تغییرنگرش آنها و مسئولان دولتی به محیط طبیعی، در حفاظت از توانمندی‌های طبیعی و توسعه گردشگری مؤثرند. بتریز^۲ و همکاران (۲۰۲۰) در پژوهشی به نوآوری گردشگری می‌پردازد که توسط میزبانان اقامتگاه‌های بوم‌گردی اشتراکی توسعه یافته بر اساس خلق ارزش مشترک میهمانان است. نتایج نشان می‌دهد که خلق مشترک تجربه گردشگری برافزایش نوآوری در خدمات بوم‌گردی مؤثر است.

در این مقاله، به معرفی و تبیین اقامتگاه‌های بوم‌گردی و اهمیت آن‌ها در توسعه پایدار نواحی روستایی پرداخته و سپس به بررسی ارزیابی این اماکن از جنبه‌های مختلف پرداخته خواهد شد. با ارائه یک دیدگاه جامع و کامل، این مقاله به مسئله ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی به عنوان یک ابزار مؤثر در توسعه پایدار نواحی روستایی می‌پردازد. هدف اصلی این پژوهش، ارزیابی تأثیر اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر توسعه پایدار نواحی روستایی است. با توجه به اهمیت بوم‌گردی به عنوان یک فرصت برای توسعه پایدار و بهبود شرایط زندگی در مناطق روستایی، ارزیابی دقیق و جامع این اقامتگاه‌ها ضروری است. این پژوهش با بررسی عملکرد، اثرات اجتماعی و فرهنگی، تأثیرات محیط زیستی و اقتصادی اقامتگاه‌های بوم‌گردی، به مقایسه و تحلیل اثربخشی آن‌ها در تحقق اهداف توسعه پایدار نواحی روستایی می‌پردازد. از طریق انجام این پژوهش، می‌توان بهبودهای لازم در عملکرد و ارتقاء کیفیت خدمات ارائه شده توسط اقامتگاه‌های بوم‌گردی را شناسایی کرده و راهکارهایی برای افزایش مشارکت محلی، حفظ فرهنگ و هویت محلی، حمایت از محیط زیست و ارتقاء اقتصاد نواحی روستایی ارائه نمود. این پژوهش همچنین می‌تواند

¹Rebecca

² Beatriz

به سیاست‌گذاران و مدیران محلی در اتخاذ تصمیمات بهینه و مؤثر در زمینه توسعه پایدار نواحی روستایی کمک نماید. سؤال کلی پژوهش حاضر این است که "چگونه می‌توان اثرات و تأثیرات اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر توسعه پایدار نواحی روستایی را به‌طور جامع ارزیابی کرد؟"

مفهوم بوم‌گردی

بوم‌گردی^۱ یک نوع گردشگری است که بر اصول حفاظت از محیط زیست، ارتباط با فرهنگ محلی و توسعه اجتماعی و اقتصادی مناطق روستایی تأکید دارد. این نوع گردشگری به معرفی مکان‌های طبیعی و فرهنگی، ارائه تجربه‌های خاص و منحصر به فرد برای گردشگران، و ایجاد فرصت‌های کسب و کار محلی می‌پردازد. واژه بوم‌گردی را برای اولین بار در سال ۱۹۸۳ هکتور لاسکرون^۲ استفاده کرد. این واژه در شرح سفر به مناطق بکر طبیعی با هدف طبیعت‌گردی و با تأکید بر جنبه‌های آموزشی این گردش به کار رفت (روشعلی و ریاحی: ۲۰۰۸، ۵۲). به عقیده برخی از صاحب‌نظران، سابقه کاربرد واژه بوم‌گردی به اواخر دهه ۱۹۷۰ میلادی بر می‌گردد، در حالی که برخی دیگر استفاده از آن را به اواخر دهه ۱۹۸۰ نسبت می‌دهند. در هر صورت به شکل منسجم این مفهوم از سال ۱۹۸۰ با ظهور پارادایم پایداری، در گفتمان توسعه و آثار منفی گردشگری بر طبیعت و محیط اجتماعی توسعه یافته است (فنل^۳؛ ۲۰۱۰، ۴۹). هکتور سیالوس^۴ - لاسکرون^۲ از اولین کسانی است که در دهه ۱۹۸۰ میلادی برای بوم‌گردی تعریف مشخصی ارائه کرده است. «بوم‌گردی یعنی مسافرت به نواحی طبیعی تقریباً دست نخورده با هدف یادگیری، تحسین و استفاده از مناظر طبیعی، حیات وحش و همچنین نمادهای فرهنگی گذشته و حال مردم بومی» (سیالوس^۴؛ ۲۰۱۴، ۱۲-۱۴). البته انواع اقامتگاه بوم‌گردی بر اساس طبقه‌بندی سایت رسمی کلوپ بین‌المللی اکوتوریسم شامل کلبه یا اقامتگاه سنتی^۵، کاروانسرا یا مسافرخانه^۶، اکوکمپ^۷، روستای بوم‌گردی^۸، هتل‌های کوچک^۹، مزرعه ارگانیک^{۱۰} و سایت گردشگری کشاورزی^{۱۱} است. (شاه ولی و باستانی: ۱۴۰۱، ۲۴۶)

مفاهیم کلیدی بوم‌گردی عبارتند از:

- حفاظت از محیط زیست: بوم‌گردی به حفظ و حفاظت از منابع طبیعی و محیط زیست مناطق مختلف می‌پردازد. این شامل مسائلی مانند مدیریت پسماندها، حفظ تنوع زیستی، استفاده پایدار از منابع طبیعی و کاهش اثرات منفی گردشگری بر محیط زیست می‌شود.
- ارتباط با فرهنگ محلی: بوم‌گردی به ترویج فرهنگ، هنر، رسوم و سنت‌های محلی در مکان‌های گردشگری می‌پردازد. این ارتباط با فرهنگ محلی به گردشگران فرصتی می‌دهد تا با جوامع محلی و سبک زندگی آنها آشنا شوند.
- توسعه اجتماعی و اقتصادی: بوم‌گردی به توسعه اقتصادی و اجتماعی مناطق روستایی و محلی کمک می‌کند. این شامل ایجاد فرصت‌های کاری و کسب و کار برای جامعه محلی، تقویت زیرساخت‌های محلی و افزایش درآمد از گردشگری است.
- تجربه گردشگری منحصر به فرد: بوم‌گردی به گردشگران فرصتی می‌دهد تا تجربه‌های متفاوت و جذابی را در محیط‌های طبیعی و فرهنگی منحصر به فرد داشته باشند. این شامل اقامت در اقامتگاه‌های بوم‌گردی، شرکت در فعالیت‌های سنتی محلی و تجربه زندگی معمولی مردم محلی است. (بروچادو^{۱۲}؛ ۲۰۱۷، ۷۷-۸۳)

به طور کلی، بوم‌گردی به دنبال توازن بین توسعه گردشگری و حفظ منابع طبیعی، فرهنگ محلی و ارتقای سطح زندگی مردم محلی است.

1 . Eo tourism	
2 Hector Ceballos- Lascurian	
3 Fenel	
4. Hector Ceballos- Lascurian	
5 Cballos	
6. International Ecotourism Club	
7. Idge	
8. Inn and Guesthouse	
9. Camping	
1 . Eovillage	0
1 . Small Hotel	1
1 . Organic Farm	2
1 . Agrotourism	3
1 . Bochadua	4

اقامتگاه‌های بوم‌گردی

اقامتگاه‌های بوم‌گردی مکان‌هایی هستند که از لحاظ معماری، فرهنگی و محیط زیستی با محیط اطرافشان هماهنگی دارند و از جنبه‌های فرهنگی، اجتماعی و زیست محیطی متفاوت و منحصر به فرد هستند. این اقامتگاه‌ها معمولاً در مناطق روستایی و طبیعی واقع شده‌اند و با هدف ترویج گردشگری مسئولانه و حفظ فرهنگ و طبیعت محلی ایجاد می‌شوند. اقامتگاه‌های بوم‌گردی معمولاً از مواد محلی و سنتی برای ساخت ساختمان‌ها و امکانات خود استفاده می‌کنند تا با محیط اطرافشان هماهنگی داشته باشند. این اقامتگاه‌ها معمولاً به گردشگران فرصت می‌دهند تا به نزدیکی با طبیعت و فرهنگ محلی بیشتر برسند و تجربه‌های متفاوتی را در محیطی آرام و دوستانه داشته باشند. از دیگر ویژگی‌های اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توان به ارائه خدمات محلی، توجه به مسائل محیط زیستی، فراهم کردن فضاهای آرامش‌بخش و آموزشی، ایجاد ارتباط بین گردشگران و جامعه محلی و ارائه فرصت‌های مشارکت در فعالیت‌های محیطی و فرهنگی اشاره کرد. (بوذرجمهری: ۲۰۱۷، ۵)

اهمیت ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی

ارزش ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی در جوامع مختلف به دلایل متعددی قائل می‌شود. اقامتگاه‌های بوم‌گردی معمولاً در مکان‌های طبیعی و بومی واقع شده‌اند و برای گردشگران فرصتی مناسب برای ارتباط با محیط زیست ارائه می‌دهند. ارزیابی این اقامتگاه‌ها به اهمیت حفاظت از منابع طبیعی و حفظ تنوع زیستی تاکید می‌کند. اکثر اقامتگاه‌های بوم‌گردی در مناطقی با فرهنگ و تاریخ خاص واقع شده‌اند. ارزیابی این اقامتگاه‌ها به حفظ و ترویج فرهنگ محلی، هنرهای سنتی و سبک زندگی اجتماعی محلی کمک می‌کند. اقامتگاه‌های بوم‌گردی معمولاً به توسعه اقتصادی و اجتماعی مناطق روستایی و محلی کمک می‌کنند. با ایجاد فرصت‌های کسب و کار برای محلیان و افزایش درآمد از گردشگری، این اقامتگاه‌ها می‌توانند به کاهش مهاجرت از روستاها و تقویت اقتصاد محلی کمک کنند. اقامت در یک اقامتگاه بوم‌گردی معمولاً فرصتی منحصر به فرد برای گردشگران بومی و خارجی فراهم می‌کند. ارزیابی این اقامتگاه‌ها به اهمیت ارائه تجربه‌های گردشگری متنوع، جذاب و خاص تاکید می‌کند. ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر اساس معیارهای پایداری اقتصادی، اجتماعی و محیطی مهم است. توسعه پایدار این اقامتگاه‌ها به تأمین نیازهای نسل‌های آینده بدون ایجاد مشکلات جدید برای محیط زیست و جامعه کمک می‌کند. (ضیائی و همکاران: ۱۴۰۱، ۱-۱۳) با توجه به این موارد، ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی نقش مهمی در توسعه گردشگری پایدار و حفظ منابع طبیعی و فرهنگ محلی دارد.

اجزای اصلی یک اقامتگاه بوم‌گردی

اقامتگاه‌های بوم‌گردی معمولاً از طراحی و اجرای متناسب با محیط طبیعی و فرهنگ محلی برخوردارند. این اقامتگاه‌ها باید توانایی ارائه تجربه‌های منحصر به فردی برای گردشگران را داشته باشند. این نوع اقامتگاه‌ها باید با محیط طبیعی مطابقت داشته باشند و از منابع طبیعی محیطی بدون آسیب بهره ببرند. معمولاً در مناطقی با چشم‌اندازهای زیبا و در معرض طبیعت قرار می‌گیرند. اقامتگاه‌های بوم‌گردی معمولاً از معماری سنتی و محلی استفاده می‌کنند که با فرهنگ و سنت منطقه همخوانی دارد. این شامل استفاده از مواد محلی مانند چوب، خشت و سنگ و طراحی‌های متناسب با اقلیم و محیط می‌شود. اقامتگاه‌های بوم‌گردی باید از فرصت‌های مختلفی برای گردشگران برای آشنایی با فرهنگ، غذا، رسوم و سنت‌های محلی استفاده کنند. این مهم می‌تواند شامل ارائه غذاهای محلی، کارگاه‌های هنری، تورهای محلی و ... باشد. اقامتگاه‌های بوم‌گردی باید به اصول حفظ محیط زیست و پایداری توجه ویژه‌ای داشته باشند. این شامل استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، مدیریت پسماندها، حفاظت از منابع آب و ... می‌شود. علاوه بر ارائه تجربه‌های محلی، اقامتگاه‌های بوم‌گردی باید امکانات و خدمات راحتی نیز برای گردشگران فراهم کنند. که شامل امکانات اقامتی، آشپزخانه مجهز، اینترنت و ... می‌شود. (چان^۱ و همکاران: ۲۰۲۲، ۱۶۵-۱۴۷)

اجزای اصلی یک اقامتگاه بوم‌گردی

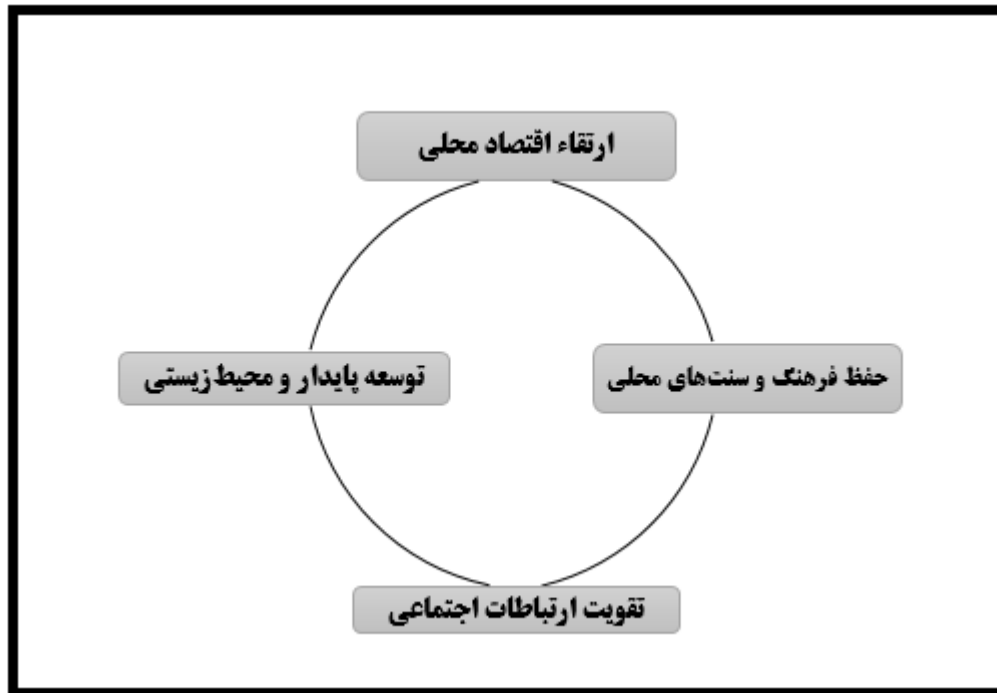

شکل ۱. اجزای اصلی یک اقامتگاه بوم‌گردی (چان و همکاران: ۲۰۲۲، ۱۶۵-۱۴۷)

به طور کلی، اقامتگاه‌های بوم‌گردی باید توانایی ایجاد تجربه‌های گردشگری یکتا و ممتاز را داشته باشند و همچنین به محیط زیست و جامعه محلی احترام بگذارند.

ارتباط اقامتگاه بوم‌گردی با جامعه محلی

- ارتباط اقامتگاه‌های بوم‌گردی با جامعه محلی می‌تواند بسیار مؤثر و مفید باشد. این ارتباطات ممکن است از طریق چند راه مختلف برقرار شود:
- ارتقاء اقتصاد محلی: اقامتگاه‌های بوم‌گردی اغلب به ایجاد فرصت‌های شغلی برای مردم محلی کمک می‌کنند. با استفاده از محصولات محلی، خدمات محلی و استخدام افراد محلی برای اداره و نگهداری اقامتگاه، این امکان وجود دارد که منابع مالی به جامعه محلی تزریق شود.
 - حفظ فرهنگ و سنت‌های محلی: اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند به حفظ و ترویج فرهنگ و سنت‌های محلی کمک کنند. با ارائه تجربه‌های فرهنگی محلی، توسعه کارگاه‌ها و فعالیت‌های مرتبط با فرهنگ محلی، این اقامتگاه‌ها می‌توانند به ارزش‌های فرهنگی و اجتماعی جامعه محلی احترام بیشتری بگذارند.
 - توسعه پایدار و محیط‌زیستی: با رعایت اصول حفاظت از محیط زیست و استفاده مسئولانه از منابع طبیعی، اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند به حفاظت و بهره‌وری بهتر از محیط زیست منطقه کمک کنند. این اقامتگاه‌ها می‌توانند نمونه‌هایی از استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، مدیریت پسماندها و حفاظت از منابع طبیعی باشند که به نفع جامعه محلی و زیستگاه‌های محلی است.
 - تقویت ارتباطات اجتماعی: اقامتگاه‌های بوم‌گردی ممکن است به تقویت ارتباطات میان جامعه محلی و گردشگران کمک کنند. این اقامتگاه‌ها می‌توانند فرصت‌هایی برای تبادل فرهنگی و تجربه‌های مشترک بین جامعه محلی و گردشگران ایجاد کنند (روشنعلی و ریاحی: ۲۰۱۷، ۶۶-۵۱).

شکل ۲. ارتباط اقامتگاه بوم‌گردی با جامعه محلی (روشنعلی و ریاحی: ۲۰۱۷، ۶۶-۵۱)

بنابراین، ارتباط اقامتگاه‌های بوم‌گردی با جامعه محلی نقش مهمی در توسعه پایدار، اقتصادی و اجتماعی منطقه می‌تواند داشته باشد و به همین دلیل بسیار مهم است که این دو عامل با هم همکاری و تعامل داشته باشند.

روش پژوهش

پژوهش حاضر به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ روش توصیفی - تحلیلی است که از ابزار جمع‌آوری اطلاعات، اسنادی (کتابخانه‌ای) در بستر بهره‌گیری از مطالعات میدانی بهره برده است.

یافته‌ها و بحث

فرصت‌های موجود برای اقامتگاه‌های بوم‌گردی

فرصت‌هایی که برای اقامتگاه‌های بوم‌گردی وجود دارد می‌تواند به شرح زیر باشد:

۱. توسعه گردشگری پایدار: با تمرکز بر توسعه گردشگری پایدار و ارائه تجربیات فرهنگی، محیطی و محلی، اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند جذابیت بیشتری برای گردشگران ایجاد کنند و به توسعه اقتصادی منطقه کمک کنند.
۲. توسعه محصولات محلی: استفاده از محصولات محلی در غذاها، هنرها و صنایع دستی می‌تواند به ارتقاء اقتصاد محلی و توسعه کسب و کارهای محلی کمک کند.
۳. ایجاد فرصت‌های شغلی محلی: اقامتگاه‌های بوم‌گردی با ایجاد فرصت‌های شغلی برای افراد محلی در زمینه‌هایی مانند خدمات مهمانداری، آموزش‌های محلی، راهنمایی و غیره، می‌توانند به توسعه اقتصادی و اجتماعی جامعه محلی کمک کنند.
۴. حفظ محیط زیست و فرهنگ محلی: با ترویج روش‌های مسئولانه محیطی و حفظ فرهنگ و سنت‌های محلی، اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند به حفاظت از محیط زیست و توسعه پایدار منطقه کمک کنند.
۵. ارتباط با جامعه محلی: اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند با برگزاری فعالیت‌های فرهنگی، هنری و اجتماعی با جامعه محلی ارتباط برقرار کنند و از این طریق به تعمیق ارتباطات و تعاملات میان گردشگران و جامعه محلی کمک کنند. (شجاعی فرد و شکور: ۱۳۹۹، ۴۷۹-۴۶۰)

به طور کلی، اقامتگاه‌های بوم‌گردی فرصت‌های فراوانی برای توسعه پایدار، اقتصادی و اجتماعی منطقه فراهم می‌کنند و می‌توانند نقش مهمی در توسعه مستدام و پویای جوامع محلی داشته باشند.

چالش‌های موجود در ارتقاء کیفیت و مدیریت اقامتگاه‌های بوم‌گردی

ارتقاء کیفیت و مدیریت اقامتگاه‌های بوم‌گردی ممکن است با چالش‌های مختلفی روبه‌رو شود که شامل موارد زیر می‌شود:

۱. مدیریت مالی: مدیریت مالی به یکی از چالش‌های اصلی در اقامتگاه‌های بوم‌گردی تبدیل شده است، از جمله تعیین قیمت مناسب برای خدمات، مدیریت هزینه‌های ثابت و متغیر و مدیریت درآمد و هزینه‌ها برای بهبود کیفیت خدمات.
 ۲. حفظ محیط زیست: اقامتگاه‌های بوم‌گردی باید در ارتباط با حفظ محیط زیست و معیشت محلی مسئولیت‌پذیر باشند. این شامل مدیریت پسماند، مصرف انرژی متجدد، محافظت از منابع آب و خاک و احترام به فرهنگ و محیط زیست محلی است.
 ۳. توسعه برنامه‌ها و فعالیت‌های تفریحی: ارائه برنامه‌های تفریحی و فعالیت‌های متنوع برای گردشگران می‌تواند یک چالش باشد. این شامل گردشگری ماجراجویانه، تورهای فرهنگی، کلاس‌ها و کارگاه‌های محلی و فعالیت‌های طبیعت‌گردی می‌شود.
 ۴. تعامل با جامعه محلی: برقراری ارتباط مثبت و مفید با جامعه محلی می‌تواند یک چالش باشد. این شامل تعامل با افراد محلی، حفظ احترام و توجه به نیازهای جامعه محلی و ارائه فرصت‌های اشتغال محلی است.
 ۵. توسعه و بازاریابی: توسعه و بازاریابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی برای جلب گردشگران و مشتریان جدید نیاز به تلاش و استراتژی‌های خوبی دارد. این شامل استفاده از ابزارهای دیجیتال، شبکه‌سازی با سایر اقامتگاه‌ها و سازمان‌های گردشگری و ارائه تجربه منحصر به فرد به گردشگران می‌شود.
 ۶. مدیریت تجربه مشتری: فراهم کردن تجربه مشتری مثبت و رضایت‌بخش برای مهمانان یکی از چالش‌های اساسی در اقامتگاه‌های بوم‌گردی است. این شامل مدیریت رزروها، پذیرش مهمانان، خدمات مهمانداری و پشتیبانی مشتریان می‌شود.
 ۷. تکنولوژی و امنیت اطلاعات: امنیت اطلاعات مشتریان و مدیریت به‌روز رسانی‌های تکنولوژیکی نیز یک چالش مهم است که باید مدیران اقامتگاه‌های بوم‌گردی با آن مواجه شوند. (جانیس و همکاران: ۲۰۲۱، ۲۵۷-۲۴۴)
- این چالش‌ها نشان می‌دهد که مدیران اقامتگاه‌های بوم‌گردی نیاز به مهارت‌های متنوعی دارند که از جمله مدیریت، مهارت‌های ارتباطی، دانش محلی، و توانایی برنامه‌ریزی و اجرا می‌باشد. با رویکردهای مناسب، این چالش‌ها قابل مدیریت و امکان توسعه و پیشرفت اقامتگاه‌های بوم‌گردی را فراهم می‌کنند.

روش‌های ارزیابی

روش‌های کمی ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی

ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌تواند به عنوان یک ابزار مهم برای ارتقای کیفیت و خدمات ارائه شده در این اقامتگاه‌ها مورد استفاده قرار گیرد. در زیر چند روش کمی برای ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی آورده شده است:

- **پرسشنامه‌های رضایتمندی مشتریان:** ارسال پرسشنامه‌ها به مهمانان پس از اتمام اقامت به منظور ارزیابی اجزای مختلف اقامتگاه مانند خدمات، تجهیزات، تمیزی و رفتار پرسنل. این پرسشنامه‌ها می‌توانند شامل سوالات چند گزینه‌ای، سوالات باز، و یا امتیازدهی از ۱ تا ۱۰ باشند.
- **میزان حضور و غیاب ناگهانی:** بررسی میزان حضور و غیاب پرسنل در اقامتگاه به منظور ارزیابی عملکرد آن‌ها. حضور پرسنل و ارائه خدمات در زمان مقرر می‌تواند به عنوان یک نشانگر مهم برای کیفیت خدمات مورد استفاده قرار گیرد.
- **میزان استفاده از امکانات:** بررسی میزان استفاده مهمانان از امکانات اقامتگاه مانند استخر، سونا، رستوران و ... به منظور ارزیابی میزان تقاضا و رضایت مشتریان.

➤ **تحلیل امتیازات در وبسایت‌های معتبر:** بررسی نظرات و امتیازات مهمانان در وبسایت‌های معتبر مربوط به اقامتگاه‌ها مانند (تریپ‌ادوایزر)^۱ و (بوکینگ کام)^۲. این نظرات و امتیازات می‌توانند به عنوان یک معیار مهم برای ارزیابی عملکرد و کیفیت خدمات اقامتگاه‌ها مورد استفاده قرار گیرند.

➤ **تحلیل نرخ رزرو:** بررسی نرخ رزرو اقامتگاه در طول زمان به منظور بررسی میزان تقاضا و محبوبیت آن. نرخ رزرو پایین ممکن است به مشکلاتی در کیفیت خدمات اشاره داشته باشد در حالی که نرخ رزرو بالا می‌تواند نشان‌دهنده رضایت مشتریان و کیفیت بالای اقامتگاه باشد.

این روش‌های کمی می‌توانند به مدیران اقامتگاه‌های بوم‌گردی کمک کنند تا عملکرد و کیفیت خدمات خود را ارزیابی کرده و بهبودهای لازم را اعمال کنند.

روش‌های کیفی ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی

ارزیابی کیفی اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌تواند اطمینان حاصل‌کننده از ارائه تجربه ممتاز به مهمانان باشد و به مدیران اقامتگاه‌ها کمک کند تا نقاط قوت و ضعف خود را شناسایی و بهبودهای لازم را اعمال کنند. در زیر چند روش کیفی برای ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی آورده شده است:

➤ **مصاحبه با مهمانان:** مصاحبه با مهمانان پس از اتمام اقامت به صورت گفتگوی مستقیم یا تلفنی به منظور دریافت بازخوردهای کیفی. این بازخوردها می‌توانند در مورد تجربه اقامت، ارزش افزوده‌های ارائه شده، کیفیت خدمات، و نیازهای بهبود مطرح شوند.

➤ **مشاهده مستقیم و تجربه شخصی:** مدیران یا اعضای تیم ارزیابی، بازدید مستقیم از اقامتگاه و تجربه شخصی از خدمات و امکانات ارائه شده را تجربه کنند. این بازدیدها می‌توانند به شناسایی مسائل و نقاط قوت موجود در اقامتگاه کمک کنند.

➤ **تجزیه و تحلیل نظرات مشتریان:** بررسی و تحلیل دقیق نظرات مشتریان در وبسایت‌ها و پلتفرم‌های مختلف اجتماعی به منظور شناسایی الگوها، مسائل متداول و فرصت‌های بهبود.

➤ **ارزیابی کیفیت خدمات و امکانات:** بررسی و ارزیابی کیفیت خدمات ارائه شده مانند خوراکی‌ها، تجهیزات، تمیزی و بهداشت و سایر امکانات به صورت دوره‌ای توسط تیم ارزیابی.

➤ **تحلیل امتیازات در سایت‌های ارزیابی:** بررسی نمرات و امتیازات ارائه شده توسط مهمانان در وبسایت‌های معتبری مانند (تریپ‌ادوایزر)^۳ و (یلپ)^۴ این امتیازات می‌توانند به عنوان یک معیار کیفیت مورد استفاده قرار گیرند.

➤ **مشارکت فعال تیم عامل در اقامتگاه:** افزایش مشارکت تیم عامل در فرآیند بهبود مداوم با برگزاری جلسات مشترک، جلسات انتقاد و پیشنهاد و برگزاری دوره‌های آموزشی.

➤ **ارزیابی محیط و تأثیرات محلی:** بررسی تأثیرات مثبت یا منفی اقامتگاه بر محیط زیست و جوامع محلی و اتخاذ اقدامات لازم برای کاهش اثرات منفی و افزایش اثرات مثبت.

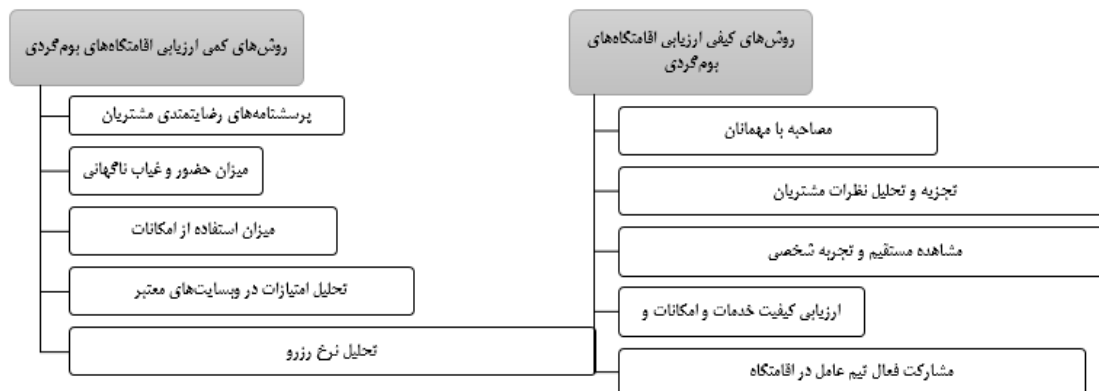
این روش‌های کیفی به مدیران اقامتگاه‌های بوم‌گردی کمک می‌کنند تا به طور جامع و گسترده‌تری از کیفیت خدمات و تجربه مشتریان آگاه شوند و اقدامات لازم برای بهبود را انجام دهند.

^۱ - (TripAdvisor) تریپ‌ادوایزر یک وبگاه آمریکایی است که اطلاعاتی درباره هتل‌ها و رستوران‌ها، رزرو جا، ارائه می‌کند. این وبگاه حاوی محتوای تولیدی کاربران است. بنیان‌گذاران آن عبارتند از: استیون کافر، لانگلی استاینر، تام پالکا، نیک شانی و سال تأسیس نیز ۲۰۰۰ فوریه و مکان آن در نیدهام، ماساچوست، آمریکا بوده است.

^۲ Booking.com

^۳ - تریپ‌ادوایزر یک وبگاه آمریکایی است که اطلاعاتی درباره هتل‌ها و رستوران‌ها، رزرو جا، ارائه می‌کند. این وبگاه حاوی محتوای تولیدی کاربران است. بنیان‌گذاران آن استیون کافر، لانگلی استاینر، تام پالکا، نیک شانی بوده اند و سال تأسیس نیز ۲۰۰۰ فوریه و مکان آن در نیدهام، ماساچوست، آمریکا بوده است/

^۴ - (Yelp) یک شرکت چند ملیتی آمریکایی است که مقر آن در سان فرانسیسکو کالیفرنیا است. این سرویس بر پایه وبسایت Yelp.com و اپلیکیشن موبایل Yelp، دیدگاه‌های دیگران در مورد کسب و کارهای محلی مانند رستوران‌ها، کافه‌ها و... را پردازش و در اختیار کاربران دیگر قرار می‌دهد. مالک آن جرمی استوپلمن می باشد. بنیان‌گذاران آن راسل سیمونز، جرمی استوپلمن و سال تأسیس نیز ۲۰۰۴ ژوئیه، سان فرانسیسکو، کالیفرنیا، آمریکا و درآمد آن نیز ۱,۳۴ میلیارد دلار آمریکا محاسبه شده است.

شکل ۳. روش‌های ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی

ارتباط روش‌های ارزیابی با بهبود عملکرد اقامتگاه‌های بوم‌گردی

روش‌های ارزیابی می‌توانند بهبود عملکرد اقامتگاه‌های بوم‌گردی را به چندین روش تقویت کنند:

۱. شناسایی نقاط ضعف: از طریق مصاحبه با مهمانان، مشاهده مستقیم، و تحلیل نظرات، نقاط ضعف موجود در اقامتگاه مشخص می‌شود. این نقاط می‌توانند شامل مسائلی مانند کیفیت خدمات، تمیزی، یا نقص‌های در امکانات باشند. با شناسایی این نقاط، اقامتگاه می‌تواند برنامه‌هایی برای بهبود این موارد ایجاد کند.
 ۲. بهبود تجربه مشتری: با تجزیه و تحلیل نظرات مشتریان و مصاحبه با آنها، اقامتگاه می‌تواند به نیازها و ترجیحات مشتریان پاسخ دهد. افزایش رضایت مشتری و ارائه تجربه بهتر می‌تواند به افزایش بازخورد مثبت و جذب مشتریان جدید منجر شود.
 ۳. بهبود عملکرد عملیاتی: ارزیابی کیفیت خدمات و تجهیزات، اجرای استانداردهای بهداشت و ایمنی، و بهبود فرآیندهای عملیاتی می‌تواند بهبود عملکرد کلی اقامتگاه را تضمین کند. به عنوان مثال، افزایش کیفیت تجهیزات آشپزخانه می‌تواند به بهبود کیفیت غذاها و تجربه تغذیه مشتریان منجر شود.
 ۴. افزایش شناخت اقامتگاه: با بهبود نمرات و امتیازات در سایت‌های ارزیابی و جذب بازدیدکنندگان جدید، شناخت اقامتگاه افزایش می‌یابد. این می‌تواند به افزایش رزرواسیون‌ها و درآمد مالی منجر شود.
 ۵. افزایش اثربخشی مالی: بهبود کیفیت خدمات و تجربه مشتریان می‌تواند به کاهش نرخ لغو رزرواسیون‌ها، افزایش قیمت واحدها، و افزایش نرخ پرداختی مشتریان منجر شود که همگی به بهبود اثربخشی مالی اقامتگاه کمک می‌کنند.
- بنابراین، ارزیابی منظم و بهبود مستمر بر اساس بازخوردهای دریافتی از مشتریان و تحلیل دقیق نقاط ضعف و قوت می‌تواند بهبود عملکرد اقامتگاه‌های بوم‌گردی را تضمین کند و آنها را به موفقیت و رشد پایدار هدایت کند.

پیشنهادات برای بهبود اقامتگاه‌های بوم‌گردی

استفاده از فناوری در مدیریت اقامتگاه‌ها

- استفاده از فناوری در مدیریت اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی می‌تواند بهبودی چشمگیری در تجربه مهمانان و بهره‌وری اقتصادی این اقامتگاه‌ها به ارمغان آورد. در زیر تعدادی از روش‌هایی که می‌توانند در این زمینه مورد استفاده قرار گیرند، آورده شده است:
 - رزرو آنلاین: ایجاد یک سامانه رزرو آنلاین برای مهمانان این اقامتگاه‌ها که امکان مشاهده امکانات، تعرفه‌ها و در دسترس بودن اتاق‌ها را فراهم کند.
 - سیستم مدیریت پذیرش: استفاده از نرم‌افزارها و سیستم‌های مدیریت پذیرش که به مدیران اقامتگاه‌ها کمک می‌کند درخواست‌های رزرو را مدیریت کرده و برنامه‌ریزی بهتری برای پذیرش مهمانان داشته باشند.

- سیستم اطلاع‌رسانی به مهمانان: فراهم کردن یک سیستم اطلاع‌رسانی به مهمانان از طریق پیامک، ایمیل یا اپلیکیشن‌های موبایل که شامل راهنمایی‌های لازم، اطلاعات در مورد فعالیت‌های محلی، نقشه‌ها و سایر اطلاعات مفید باشد.
 - استفاده از اینترنت اشیا (IOT): استفاده از سنسورها و دستگاه‌های متصل به اینترنت برای کنترل و مدیریت بهینه منابع اقامتگاه مانند نور، گرما و آب.
 - بازاریابی دیجیتال: استفاده از شبکه‌های اجتماعی، وبسایت‌های معتبر و سایر روش‌های دیجیتالی برای تبلیغات و بازاریابی اقامتگاه به مخاطبان مورد نظر.
 - سیستم بازخورد مهمان: ایجاد یک سیستم بازخورد مهمان که به مهمانان این امکان را می‌دهد تا نظرات، پیشنهادات و انتقادات خود را با مدیران اقامتگاه به اشتراک بگذارند تا بهبودهای لازم را اعمال کنند.
- با استفاده از این روش‌ها و فناوری‌ها، مدیریت اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی می‌تواند بهبودی چشمگیری در تجربه مهمانان و بهره‌وری اقتصادی این اقامتگاه‌ها داشته باشد.

ارتقاء خدمات و امکانات بوم‌گردی

- ارتقاء خدمات و امکانات بوم‌گردی در نواحی روستایی می‌تواند بهبود چشم‌گیری در تجربه مهمانان و توسعه اقتصادی محلی منجر شود. در زیر تعدادی از راهکارهایی برای ارتقاء خدمات و امکانات بوم‌گردی در نواحی روستایی آورده شده است:
- بهبود امکانات اقامتی: سرمایه‌گذاری در بهسازی و بهبود امکانات اقامتی از جمله اتاق‌ها، بسترهای خواب و امکانات بهداشتی به مراتب تجربه مهمانان را بهبود می‌بخشد.
 - ارائه فعالیت‌های تفریحی و گردشگری: برگزاری تورها، آموزش‌های محلی، مسابقات و فعالیت‌های دیگر در جهت آشنایی مهمانان با فرهنگ و طبیعت محلی به ارتقاء تجربه آنها کمک می‌کند.
 - ارتقاء تأمین غذا و محصولات محلی: ارائه غذاهای محلی و ارگانیک، انتقال دانش مربوط به تهیه غذاهای محلی به مهمانان و فراهم آوردن محصولات محلی با کیفیت می‌تواند تجربه گردشگران را بهبود بخشد و در عین حال اقتصاد محلی را حمایت کند.
 - ایجاد فضاهای اجتماعی و فرهنگی: ایجاد فضاهایی برای تعاملات اجتماعی، برگزاری نمایشگاه‌ها، کارگاه‌ها و فعالیت‌های هنری و فرهنگی می‌تواند جذابیت بوم‌گردی را افزایش دهد.
 - استفاده از فناوری: به‌روزرسانی امکانات فناوری در اقامتگاه‌ها مانند ارائه اینترنت پرسرعت، اپلیکیشن‌های موبایل برای راهنمایی مهمانان و سیستم‌های هوشمند برای مدیریت اقامتگاه می‌تواند تجربه مهمانان را بهبود بخشد.
 - حفظ و حراست از محیط زیست: حفظ طبیعت و منابع طبیعی محلی از طریق برنامه‌ها و طرح‌های حفاظتی و مدیریت پایدار منابع طبیعی از اهمیت بالایی برخوردار است و به توسعه پایدار بوم‌گردی کمک می‌کند.
- با اجرای این راهکارها، اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی می‌توانند به توسعه محلی و جذب گردشگران بیشتر و بهبود تجربه آنها کمک کنند.

ایجاد ارتباط مؤثر با جامعه محلی

- برقراری ارتباط مؤثر با جامعه محلی یکی از عوامل کلیدی برای موفقیت اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی است. این ارتباط نه تنها به توسعه مشترک و تقویت اقتصاد محلی کمک می‌کند بلکه فرصتی است برای تبادل فرهنگی، ارزش‌های محلی و تجارب.
- در ادامه، چند راهکار برای ایجاد ارتباط مؤثر با جامعه محلی در اقامتگاه‌های بوم‌گردی مطرح می‌شود:
۱. **شناخت و احترام به فرهنگ و سنت‌های محلی:** تیم اقامتگاه باید فرهنگ و سنت‌های محلی را به خوبی شناسایی و احترام بگذارد. این کار می‌تواند با ارائه محصولات محلی، برگزاری رویدادها و جشنواره‌های محلی و همچنین مشارکت در مراسم و رویدادهای مهم جامعه محلی صورت گیرد.
 ۲. **مشارکت در پروژه‌ها و فعالیت‌های اجتماعی:** اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند با مشارکت در پروژه‌های اجتماعی محلی، ارائه خدمات به جامعه محلی و حمایت از افراد محلی در ارتقاء زندگی روستایی نقش فعالی ایفا کنند.

۳. **ایجاد شغل و اشتغال محلی:** با استفاده از نیروی کار و محصولات محلی در اقامتگاه‌ها، اشتغال محلی ایجاد و حمایت از اقتصاد محلی انجام می‌شود که در نتیجه ارتباط محکم‌تری با جامعه محلی برقرار می‌شود.
 ۴. **برگزاری کارگاه‌ها و آموزش‌ها:** اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند با برگزاری کارگاه‌ها و آموزش‌های مهارتی، دانش محلی را به اشتراک بگذارند و با جامعه محلی ارتباط نزدیک‌تری برقرار کنند.
 ۵. **حمایت از کسب و کارهای محلی:** اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند با استفاده از محصولات و خدمات محلی، حمایت از کسب و کارهای محلی را به خوبی نشان دهند و ارتباط مثبتی با آنها برقرار کنند.
- به طور کلی، توجه به نیازها و مشکلات جامعه محلی، مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی محلی و ارائه محصولات و خدماتی که به منابع محلی تکیه کنند، از جمله راهکارهای موثر برای ایجاد ارتباط موثر با جامعه محلی در اقامتگاه‌های بوم‌گردی است.

نتیجه‌گیری

اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند تأثیر مثبت و ماندگاری بر توسعه پایدار مناطق روستایی داشته باشند. اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند منجر به ایجاد فرصت‌های کسب و کار برای جامعه محلی شوند. ایجاد این اقامتگاه‌ها به معنای ایجاد شغل‌های مستقیم و غیرمستقیم برای مردم محلی است، از جمله خدمات محلی مانند راهنمایی، خرید محصولات محلی، خدمات خودرو و غیره. اقامتگاه‌های بوم‌گردی معمولاً با همکاری با جامعه محلی ساخته می‌شوند و از منابع و فرهنگ محلی استفاده می‌کنند. این کمک می‌کند تا فرهنگ و هویت محلی حفظ شود و افراد محلی ارزش‌های فرهنگی و سنتی خود را حفظ کنند. اکثر اقامتگاه‌های بوم‌گردی از منابع محلی و فرآورده‌های طبیعی برای ساخت و ساز استفاده می‌کنند. این باعث می‌شود که تخریب محیط زیست کمتری رخ دهد و به حفظ زیستگاه‌های طبیعی کمک شود. ایجاد اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌تواند به ارتقاء سطح زندگی اجتماعی مردم محلی کمک کند، از جمله افزایش آگاهی از مزایای گردشگری پایدار، تقویت تعاملات بین فرهنگی، و ایجاد فرصت‌های آموزشی و آموزشی برای جوانان. اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند جذابیت‌های طبیعی و فرهنگی منطقه را برای گردشگران بیرونی افزایش دهند و در نتیجه توسعه بیوتوریسم را ترویج کنند. افزایش تقاضا برای خدمات و محصولات محلی منجر به توسعه زیرساخت‌های محلی می‌شود، از جمله حمل و نقل، ارتباطات، و سایر خدمات اساسی که به نوبه خود باعث توسعه پایدار مناطق روستایی می‌شود. اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌توانند به عنوان یک ابزار موثر برای توسعه پایدار مناطق روستایی عمل کنند، اگرچه باید به دقت به مسائلی مانند حفظ فرهنگ محلی، حفظ محیط زیست و مشارکت محلی توجه کرد.

نقاط قوت و ضعف اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی می‌تواند بستگی به شرایط محیطی، مدیریت و ارتقاء آنها داشته باشد. اکثر اقامتگاه‌های بوم‌گردی معمولاً به صورت سنتی و با استفاده از منابع محلی ساخته می‌شوند که می‌تواند به حفظ محیط زیست و حیات وحش کمک کند. برخی از اقامتگاه‌های بوم‌گردی از فرهنگ و آداب و رسوم محلی الهام گرفته و تجربه‌ای محلی و اصیل را به مسافران ارائه می‌دهند. با اندازه کوچک و محدود بودن تعداد اتاق‌ها، اقامتگاه‌های بوم‌گردی اغلب به مسافران تجربه‌ای صمیمی و شخصی‌تر از هتل‌های بزرگ ارائه می‌دهند. موقعیت اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی معمولاً به دسترسی به طبیعت و چشم‌اندازهای طبیعی جذاب کمک می‌کند که برای علاقه‌مندان به عکاسی و طبیعت‌گردی بسیار جذاب است.

برخی از اقامتگاه‌های بوم‌گردی ممکن است از امکانات پایه مانند اینترنت، تلویزیون و ... به دلیل محدودیت‌های فنی یا عدم دسترسی استفاده کنند. به دلیل محدودیت‌های منابع و عدم توانایی برخی از میزبانان در ارائه خدمات به روز و با کیفیت، کیفیت خدمات ممکن است متغیر باشد. برخی از اقامتگاه‌های بوم‌گردی در مناطق دورافتاده و دسترسی به آنها ممکن است مشکل باشد، به خصوص برای مسافرانی که از وسایل نقلیه شخصی استفاده نمی‌کنند. برخی از اقامتگاه‌های بوم‌گردی ممکن است در فصل‌های خاصی از سال با محدودیت‌هایی مانند آب و هوا، دسترسی و ... روبرو شوند که می‌تواند تجربه مسافر را تحت تأثیر قرار دهد.

به طور کلی، توانایی اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی برای بهره‌مندی از نقاط قوت و مدیریت نقاط ضعف می‌تواند تأثیر زیادی در تجربه مسافران داشته باشد. ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی می‌تواند به نتایج متعددی نیز منجر شود. این ارزیابی می‌تواند به ارائه بازخورد در مورد کیفیت خدمات ارائه شده توسط اقامتگاه‌های بوم‌گردی بپردازد. مواردی از جمله رفتار میزبانی، نظافت، امکانات موجود، غذا و سایر خدمات ارائه شده از جمله مواردی است که از طریق این ارزیابی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. ارزیابی می‌تواند

به شناسایی تأثیرات مثبت یا منفی اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر جامعه محلی کمک کند. این شامل ایجاد اشتغال محلی، حمایت از کسب و کارهای محلی، توسعه اقتصادی محلی و حفظ فرهنگ و زیستگاه‌های محیط‌زیستی محلی است.

ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی می‌تواند به تجزیه و تحلیل تجربه مسافران و نظرات آن‌ها در مورد امکانات، خدمات، محیط و تأثیرات اقامتگاه‌ها بر آنها کمک کند. این بازخورد می‌تواند به بهبود خدمات و تجربه مسافران در آینده کمک کند. ارزیابی می‌تواند به شناسایی تأثیرات اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر محیط زیست کمک کند و ارزیابی کند که آیا این اقامتگاه‌ها از منابع طبیعی محافظت می‌کنند یا خیر؟ بررسی اثرات اقامتگاه‌های بوم‌گردی بر اقتصاد محلی، ایجاد اشتغال، توسعه کسب و کارهای محلی و افزایش درآمد می‌تواند از دیگر نتایج مهم این ارزیابی باشد. به طور کلی، ارزیابی اقامتگاه‌های بوم‌گردی در نواحی روستایی می‌تواند به بهبود کیفیت خدمات، حمایت از جامعه محلی، ارتقاء تجربه مسافران، محافظت از محیط زیست و توسعه اقتصادی کمک کند.

منابع

- شاه ولی، ریحانه، و باستانی، سوسن. (۱۴۰۱). نقش اصالت اقامتگاه‌های بوم‌گردی در توسعه اقتصاد فرهنگ. گردشگری و توسعه، ۱۱(۱)، ۲۴۳-۲۵۷.
- شجاعی فرد، علی؛ شکور، علی (۱۳۹۹) تحلیل و بررسی تاثیر ایجاد اقامتگاه‌های بوم‌گردی ایران در توسعه نواحی روستایی در راستای توسعه پایدار منطقه ای، منبع: مهندسی جغرافیایی سرزمین دوره چهارم، شماره ۲ (پیاپی ۸) صفحات: ۴۶۰ - ۴۷۹
- ضیائی، محمود؛ جمعه پور، محمود؛ قربانی زاده، وجه الله؛ هاشمی حمید (۱۴۰۱) توسعه ای برای مدل کسب و کار پایدار اقامتگاه‌های بوم‌گردی، نشریه: رشد فناوری، دوره: ۱۸ شماره: ۲۲ صفحات: ۱-۱۳
- Beatriz, Juliana, Mariana, (2020), Tourism innovation through relationship marketing and value cocreation, A study on peer-to-peer online platforms for sharing accommodation, Journal of Hospitality and Tourism Management 51-75
- Bozarjemehri, kh. (2017). Development of Ecotodge in iran, Provinces and Ferdows County, Regional Conference of Tourism Capacity of Ferdows County Development (in persian).
- Brochadao, A & Pereira, C (2017), Comfortable experiences in nature accommodation: Perceived service quality in Glamping, Journal of Outdoor Recreation and Tourism, Volume 17, Pages 77-83.
- Ceballos-Lascurain, H. 1993. Ecotourism as a worldwide phenomenon. Ecotourism as a worldwide phenomenon., 12-14.
- Chan, W. C., Wan Ibrahim, W. H., Lo, M. C., Mohamad, A. A., Ramayah, T., & Chin, C. H. (2022). Controllable drivers that influence tourists' satisfaction and revisit intention to Semenggoh Nature Reserve: The moderating impact of destination image. *Journal of Ecotourism*, 21(2), 147-165.
- Fenel, d. 2006. Introduction to Ecotourism. (J. Oladi, translator) Mazandaran University Press. (In Persian).
- Janice, B., Bruce, P., Hyoje, K., & Ben, S. (2021). How service quality and perceived value affect behavioral intentions of ecolodge guests: The moderating effect of prior visit. *Journal of Vacation Marketing*, 28(2), 244-257.
- Roshanali, M. & Riahi, (2017) The role of Ecotourism in economic development of rural areas (case study: Panj Hezareh Rural District of Behshahr County). *Geographical Quarterly Tourism Space* 25 (Volume 7), 51-66. (In Persian).
- Rebecca, Ch., Rose, B., & Bor, T., (2015). Eco-Lodges, a Future for Sustainable Tourism in Kenya, *Journal of Tourism, Hospitality and Sports*, No 8, Pp 37-41.